

باید به دارو نگاه صنعتی داشت

written by ravabet | ۱۴۰۰/۰۳/۲۹

به گزارش مجله خبری غذا و دارو، دکتر فریدون مهبودی در نشست مطالبات صنعت دارو از دولت آینده در فضای کلاب‌هاوس سندیکای صاحبان صنایع داروهای انسانی ایران برگزار شد گفت: داروسازی در دولت‌های پیشرفته یک صنعت تلقی می‌شود و این کشورها بر این موضوع که بر درآمد ناخالص ملی اثرگذار است اتفاق نظر دارند. اگر نگاه صنعتی به دارو داشته باشیم دیگر نباید آن را صرفاً مانند نان نیاز اولیه و اساسی دید، چرا که این نگاه جایگاه آن تغییر می‌دهد و این منظر روی قیمت‌گذاری و درآمد ناخالص ملی اثر می‌گذارد.

دکتر مهبودی مشکل قیمت‌گذاری را زیرمجموعه نوع نگاه به داروسازی دانست و تاکید کرد اگر مسئولان به این حوزه نگاه صنعتی داشته باشند، مشکلاتش را نوع دیگری می‌بینند و توضیح داد: «نمی‌توان به یک بخش صنعت سوپساید ریالی داد و به بخشی نداد، نمی‌توان پا روی گردن تولیدکننده گذاشت که قیمت را بالا یا پایین بیاورد. با نگاه صنعتی به دارو، مردم از بالا رفتن قیمت نگران نمی‌شوند به شرط آن‌که در درآمد ناخالص ملی و توسعه صنعتی کشور تاثیرگذار باشد. در واقع مصرف‌کننده نهایی بخش عمده‌ای از هزینه دارو را از طریق بیمه تأمین می‌کند و بر همین اساس از دولت آینده انتظار داریم جایگاه‌ها تعریف شود.

این فعال صنعت بیوتکنولوژی دارویی افزود: مسئولان وقتی بپذیرند دارو صنعت است، توسعه صنعتی کشور محقق می‌شود، منجر به ارزآوری و توسعه صادرات می‌شود، و منفعت آن را عموم مردم و اقتصاد ایران خواهند برد. با این نگاه دیگر به بهانه این که یک دارو برای مصرف‌کننده گران قیمت است بیرون از فهرست دارویی کشور قرار نمی‌گیرد، چون منفعت عام اقتصادی دارد.

عضو هیئت‌مدیره انجمن تولیدکنندگان و صادرکنندگان محصولات بیوتکنولوژی پزشکی اظهار داشت: متأسفانه در کشور مکانیسم و کمیته حمایت از مصرف‌کننده وجود دارد ولی مکانیسمی برای حمایت از تولید وجود ندارد و متأسفانه وزارت صنعت در داروسازی به جز در همان مرحله صدور پروانه ثبت، جایگاهی ندارد.

دکتر مهبودی مطالبه بعدی صنعت دارو از دولت آینده را این‌طور مطرح کرد: مطالبه بعدی ما اجرای درست قانون‌ها و ضمانت اجرایی آن است به عنوان مثال نیاستی نمایندگان کمیسیون ماده ۲۰ به صورت انتصابی، در جلسات حضور داشته باشند. از طرف دیگر سازمان غذا و دارو در کشورهای توسعه یافته یک سازمان مستقل است و زیرمجموعه وزارت بهداشت نیست و باید از زیرمجموعه وزارت بهداشت به عنوان یک ذینفع بیرون بیاید. این یک مشکل ساختاری بزرگ است. بایستی قبول کرد که وزارت بهداشت یک مصرف‌کننده است که ارتقای سلامت کشور را دنبال می‌کند و هیچگاه یک مصرف‌کننده نمی‌تواند به عنوان حامی تولید خود را معرفی نماید.

این عضو هیئت علمی انستیتو پاستور ایران در بخش پایانی سخنان خود گفت: وزارت بهداشت وظیفه آموزش در جهت ارتقای سلامت را باید دنبال کند امری که حتی در

پیاده‌سازی آن ناکارآمد عمل کرده است. ساختار و آموزش‌های این وزارتخانه مربوط به ۴۰ سال گذشته است در حالی که علوم و فنون صنعت داروسازی روزآمد و همگام با تکنولوژی پیش‌م‌رود و این عقبماندگی باعث می‌شود که ابزارهای مناسب در اختیار جوانان علاقمند و نخبگان و پژوهشگران قرار نگیرد و سبب دل‌سردی آن‌ها می‌شود.